

عنوان مقاله:

شناسایی واحدهای درسی کاربردی در آموزش مهندسی کامپیوتر (گرایش نرم افزار)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی و چهارمین کنفرانس ملی آموزش مهندسی (با تکیه بر فن آوری های نوین یادگیری) (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

شیوا وفادار - گروه مهندسی کامپیوتر دانشکده فنی و مهندسی دانشگاه گلستان

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین انتظارات از دانشگاه در ایران، تربیت نیروی متخصص و کارآمد برای اشتغال در بخش صنعت است. با توجه به رویکرد آموزشی دانشگاه ها، آموزش های تخصصی اغلب از طریق ارائه دروس نظری و عملی صورت می گیرد. یکی از پرسش های متداول در دانشگاه آن است که آموزش مهندسی تا چه اندازه برای آماده سازی دانشجویان برای اشتغال در صنعت مناسب است. هدف این پژوهش، ارزیابی آموزش مهندسی کامپیوتر (گرایش نرم افزار) از جنبه کاربرد آن در صنعت تولید نرم افزار در ایران است. در این مقاله، میزان کاربردی بودن واحدهای درسی رشته مهندسی کامپیوتر (گرایش نرم افزار) از دیدگاه افراد شاغل در صنعت و اعضای هیئت علمی مورد تحقیق قرار گرفته است. جامعه آماری شامل اعضای هیئت علمی رشته مهندسی کامپیوتر و افراد شاغل در صنعت در حوزه تولید نرم افزار می باشد. جمع آوری اطلاعات با استفاده از پرسشنامه صورت گرفته است. این پرسشنامه دربرگیرنده محورهای اصلی، تخصصی و تمرکز در آموزش مهندسی کامپیوتر- گرایش نرم افزار می باشد. یافته های حاصل از پرسشنامه ها، با بهره گیری از آزمون آماری خی- دو تحلیل شده است. یافته های این پژوهش نشان می دهد که بین رتبه میانگین کاربرد محورهای مختلف آموزشی 10 اصلی، تخصصی و تمرکز) اختلاف معناداری وجود دارد. جهت کاربردی نمودن نتایج پژوهش، رتبه میانگین هر یک از واحدهای درسی برای استفاده دانشجویان رشته مهندسی کامپیوتر در گرایش نرم افزار، در این مقاله گزارش شده است.

کلمات کلیدی:

آموزش مهندسی، مهندسی کامپیوتر، برنامه درسی، کاربرد، صنعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/433719>

